

36

I N
PHILIPPI III
HISPANIARVM
REGIS,
ac Mediolani Ducis obitum,
CLARORVM VIRORV
EPICEDIA,

Ab Hieronymo BOSSIO Ticinensi in Palatinâ
Academiâ Reg. Eloquentiæ Professore
collecta,

Et Illustriss. ac Excellentiss. Principi
GOMETIO SVARETIO,
FICERO AE

Feriæ Duci, ac Mediol. Gubernatori dicata.

Mediolani, Apud Io. Iacobum Comum 1621.

Imprimatur ?

**Frater Franciscus Commissarius S. Inquis. Med.
Gul. Vidonus Præpositus Sancti Nazarij, pro Il-
lustrissimo D. Cardinali Archiepiscopo .
Vidit Saccus pro Excellentiss. Senatu .**

Illustrissimo, & Excellentissimo
Heroi

GOMETIO SVARETIO

FICERO Æ,

Ferientium Duci, ac pro Catholico Re-
ge Mediolani Gubernatori, & su-
premo militiæ Præfecto

*Hieronimus Bossius Ticinensis, in Palatinâ
Academiâ Regius Eloquentiæ
Professor*

Perpetuam F. precatur.

PUBLICA salus in vnâ præcipuè
boni Principis vitâ: in ejus-
dem morte luctus vicissim
publicus. Eâ re prouinciæ
omnes, & regna, quæ sub PHILIPPI III.
AVSTRIACI, optimi maximi Regis, impe-
A 2 rio,

4
rio, & auspicijs aureo poëne sæculo per-
fruebantur, audito de ejus obitu nuncio,
miserandum in modum concussa sunt,
& consternata. Vna autem in primis
Prouincia Mediolanensis tantopere af-
fecta est, & commota, vt non homi-
nes solùm in luctu, & squalore ia-
ceant, sed ipsi etiam parietes lugere
quodam modo videantur. Id quod sa-
nè pluribus tibi perscribere haud cona-
bor, quia idem, si quis alius, omnium
optimè in Senatus, in Magistratum, in
omnium ordinum mutata veste Cui-
tatem hanc, ob immaturam sui Regis
mortem, spectator & ipse Attratus vidisti
omnino contabescere. Tantum verò Vr-
bis, & ciuium mœrorem nonnulli Viri
ingeniorum facilè Principes cum lacry-
mis, tum Epicedijs subsequi mecum vo-
luerunt, ac cum istis potius ego volui.
Quod quanto cum animi sensu factum
à no-

à nobis sit, in hisce carminibus, quę tuo
 clarissimo nomini, illustrissime, & ex-
 cellentissime Heros, dico, & inscribo, à te
 perspicere exoptamus, vt PHILIPPO IV.
 PHILIPPI III. filio, ac successorì de no-
 stra pietate, deq; Mediolanensium fide
 ac deuotione in AVSTRIACAM
 GENTEM dicere aliquando testimo-
 nium possis. Interim seruet te Deus, te
 conferuet ad multos annos: Ita voueo,
 ita auguror. Mediolani, Prid. Non.
 Maij MDCXXI.

All' Illustriss. & Eccellentiss. Sig.

DVCA DI FERIA
GOVERNATORE
DI MILANO,

*Sonetto del Sig. Cesare Borri G. C. del Col-
legio della stessa Città di Milano.*

PVR di là, doue il dì languendo muore,
Venisti à noi di vita Alba nouella:
Anzi Sole, onde hà luce ogn' aurea stella,
Che questa nera età di ferro indore.
Venisti, e venne Astrea con le sue Suore
Tratte da la tua luce altera, e bella,
Che impoueriro il Ciel d'ogni facella,
Per te solo arricchir del suo splendore.
Hor s'egli è seruitù senza mercede
Regnar col Vitio, è chi Virtute, e'l Vero
Onora, hà regno, ch'ogni regno eccede,
Dunque, poi che tu sei l'esempio vero
Di Virtute, a ragione Insubria crede,
Regnar, seruendo al tuo soaue impero.

IN

7

IN OBITVM
PHILIPPI III.
HISPANIARVM

REGIS.

CL. V. BENEDICTI SOSSAGI,
Poetæ Mediolanensis, Disticha.

I.

Occidit occiduae dominator maximus ora :
Mors tibi non alias plus licuisse putes.

II.

Numina dū precibus, cælumq. Philippe, fatigas,
Hæc responderunt sollicitata, veni.

III.

Terrarum imperium liquit regnator Iberus:
Fallor? an hinc cælo transtulit imperium?

IIII.

Cum Regi ulterius terras natura negaret,
Illius sceptris astra regenda dedit.

V.

Rex obiit, cupidus populis placare Tonantem,
Publica num tanti debuit esse salus?

VI.

Inferias omnes populi deferte Philippo,
Quilibet è tanto funere funus habet.

A 4. Ex.

8 IN PHIL. REG. OBITVM

VII.

*Extincto extingui dubitat natura Philippo,
Cui vitam mundus debuit, interijt.*

VIII.

*Ne mundus trepidet, quamuis defecerit Atlas,
Excipit, Alcides alter Atlantis onus.*

IX.

*Neptunus fluuios lacrymarum currere tantos
Miratus, rerum fletur an auctor, ait?*

X.

*Ut cælum Diuisum numero, terram augeat aris,
Rex pius indigno raptus ab orbe fuit.*

XI.

*Bellerephonta euexit equus, talaria Perseum,
Me cælo pietas, religioq. vehit.*

XII.

*Cum sua non posset tot noscere regna Philippus,
E cælo voluit noscere Jolis equis.*

XIII.

*Non expectata cecidit cur morte Philippus?
Optima non possunt, credite, stare diu.*

XIV.

*Humano generi parcent iam fata, Philippo
Sublato maius perdere nil poterunt.*

XV.

*Debemus regi, fruimur quod legibus æquis.
Quod cælo fruitur, debet id ipse sibi.*

XVI.

*Efferat extinctum mortalis nemo Philippum
Tantum Atlas pheretrum, qui tulit astra, ferat.*

Se

E P I C E D I A. 9

XVII.

*Se magicis nuper defenderat artibus Afer,
Rex in numen ijt, iam, puto, vincla feret.*

XVIII.

*Rex in sidus abit, classem conscendite Iberi:
Sceptra velut rexu Rex, modo vela reget,*

XIX.

*Accedat titulis deuicta Boemia Regis,
Non sibi tot gazis empta, sed empta Deo.*

XX.

*Quod non tota pios teneat Germania cultus,
Hoc moriens peius Rex sibi morte putat.*

XXI.

*Romanis lustrata sacris quantum India debet,
Austriacis tantum debuit auspicijs.*

XXII.

*Rex ait Hispanus, claudantur, cum tua Maiors
Limina non claudas, lumina morte mihi.*

XXIII.

*Noluit extincto Paulo superesse Philippus,
O quantum potuit religionis amor?*

XXIV.

*Hæc portendebat feralis iura Cometes,
Non alius tanto sidere dignus erat.*

XXV.

*Nunciat extinctum populus dum fama Philippum
Deficere alium remanere soluit.*

XXVI.

*Vere oriens fuit occasus cognatus Philippo,
Occasus dici Rege cadente potest.*

Inre

10 IN PHIL. REG. OBITVM.

XXVII.

*Iure faces, facibus splendent templa Philippi,
Regibus ille pijs prætulit ante facem.*

XXVIII.

*Insubres si Rege carent, cur nostra sepulcro
Templa carent? nusquam sanctior ara foret.*

XXIX.

*Hunc cum Pellais, & Iberis pone Philippis,
Tertius hic nulli, crede secundus erat.*

XXX.

*Iam Regina auium dubitet, cui tela ministrer,
Non minor in terris Rex Ioue Iberus erat.*

XXXI.

*In rerum Dominus, qua Sol surgitq; caditq;
Dicere sed Dominum nou licet esse, fuit.*

XXXII.

*Ne Regina auium terris famuletur, & astris,
Terrarum Dominum vexit ad astra Iouem.*

XXXIII.

*Sceptra tot inferijs dabimus, quot regna tenebas,
Egypti hac poterunt vincere Pyramidas.*

XXXIV.

*Hispanum tulerit cum mors temeraria Regem;
Credibile est etiam sidera posse mori.*

XXXVI.

*Deberet cælo tumulari rector Iberum;
Tam pia terrestris non decet ossa locus?*

XXXVII.

*Heu cur inferno furie de carcere rumpunt?
Aspera q. exsurgunt bella? Philippus obit.*

Heu

E P I C E D I A.

II

XXXVIII.

*Rex Regem superum cupiebat cernere, cernit,
Nunc verè est regnis celsior ipse suis.*

XXXIX.

*Quid cælum tanto dissolueris umbre? recepto
Sole nouo posses ingeminare diem.*

XXXX.

*Quid tumulum struitis, si nota potentia Regis;
Vix illi cæli regia tota sat est?*

XXXXI.

*Clarius Alcide cælo Rex magne potiris,
Religio, & pietas scilicet Oeta tua est.*

XXXXII.

*Heu cur inuitis properasti excedere terris?
Ulterius terras an tibi regna patent?*

XXXXIII.

*Dissimilis Niobe, similisq; Insubria, prolis
Illa, sed hæc Regis funere dignuit.*

XXXXIV.

*Hispano Regi donet sua lilia Gallus,
Hi flores digni flore pudicitia.*

XXXXV.

*Terruit imperio mortem, ne regna Philippus
Eriperet morti, concidit ante diem.*

XXXXVI.

*Insubres vincent lacrymis, ignoscite Iberi:
Cedemus vobis de pietate nihil.*

XXXXVII.

*Mors quoque seruet, si regna Hispana coirent,
Ne cocant, Regem Insubri: ante diem.*

Qualis

12 IN PHIL. REG. OBITVM.

XXXXVIII.

*Qualis Rex fuerit, lacrymis testabitur orbis;
Stirpis honore fuit Rex, sed amore pater.*

IL.

*Tartarus intremuit cælum repetente Philippo:
Inunc fide Magis Regia saeva fuba.*

L.

*Christiadam tutela cadit: quid speret auita
Religio? hoc vno sospite sospes erat.*

LI.

*Siste gradum, vocemq; tene, Rex lumina somno
Tradidit, aut somnum mors imitata fuit.*

LII.

*Aut mundus cum rege mori deberet Ibero,
Aut nisi cum mundo debuit ille mori.*

LIII.

*Luce caret, dum Rege caret mestissima tellus;
Et mallet tellus quaq; carere die.*

LIV.

*Sacula purgavit Mauris venientia, sic cum
Desierit, vindex religionis erit.*

LV.

*Longe Indus mundo Soiem cognouit ademptum
Defecisse suum, sensit & ille diem.*

LVI.

*Ammericam, Europā, Libiamq; Asiamq; per omnem
Luctus eat, mundi publica cura iacet.*

VII.

*Rex superos adit, vna fides ut spiret ubique;
Et precibus teneat, quod nequit imperijs.*

Morta-

E P I C E D I A. 13

VIII.

*Mortales, superosque inter discordia quanta est?
Maeret humus, plaudit rege abeunte polus.*

LIX.

*Abstulit ingrato Regem Rex aethris orbi,
Magnorum ut scelerum nos probet esse reos,*

LX.

*Dum cadit Hesperia custos, exterritus aether
Exemplo tanti funeris intremuit,*

LXI.

*Vota mihi fuerant defendere classibus equor,
Vos Nantæ ut Glaucæ soluite vota mihi,*

LXII.

*Infera monstra meas sinerent si vincere classes,
Africa nunc coleret signa verenda Crucis.*

LXIII.

*Fulminis haeredes superant genitore perempto,
Africa ne plaudas, experiere faces,*

LXIV.

*Omnis mortalis patrem mortalibus agris
Quam risit nasci, tam fleat ecce mori.*

LXV.

*It cælo Rex Rege viam præeunte sacrorum,
Etque Comes vitæ, sic fuit ille viæ.*

LXI.

*Regibus infestos testaberis esse Cometes,
Tu non mentiri sidera morte probas.*

LXVII.

*Heu cur assiduis terras quatit imbribus aer?
An Rege extincto soluitur in lacrymas?*

• Bene

14 IN PHIL. REG. OBITVM.

LXVIII.

*Rhene pater luge, fuit hoc tibi dextera Regis,
Quod Tyberi Cocles, quod Simoi Hæstor erat.*

LXIX.

*Non contentus erat . . Rex esse Philippus,
Transcribi in Ciuem maluit athereum.*

LXX

*Ad superos tibi strauit iter Rex Margaris vxor.
Lactea qua fuerat, gemmea facta via est.*

LXXI.

*Nil tibi profuerunt tot opes regnator Iherum
Mentior extincto profuit esse tibi.*

LXXII.

*Quando seu apium rapuerunt fata Philippum,
In terras celi vindicis ira patet.*

LXXIII.

*Da lacrymas tumulo, lacrymas exire videbis
Thuris, non alibi sanctior umbra cubat.*

LXXIV.

*Indecores luctus, & tristes mitte querelas,
Cui modò das fletus, mox pia thura dabis.*

LXXV.

*Austrinus è terris migravit ad astra Philippus,
Iuppiter inuenias iam noua regna tibi.*

LXXVI.

*Cur calum ruit in pluuias pereunte Philippo?
Suppeditat fletus, ut flet omnis humus.*

LXXVII.

*Disce quis hic iaceat: populorum luctibus urna est,
Qui terras omnes, circuit Oceanus.*

Hen

E P I C E D I A. 15

LXXVIII.

*Heu heu cur iuuenem rapuit mors inuida Regem?
Anne vni mundus ne famuletur vero?*

LXXIX.

*Regalis cineris scelus est turbare quietem,
Cui fuerit cordi publica sola salus.*

LXXX.

*Si regem rapuere pium quo fata nocerent
Omnibus, erepto quam bene rege nocent*

LXXXI.

*Non cessabit hiems, aries nam velleris aurei
Extincto Domino ver aperire negat.*

LXXXII.

*Rex tibi stella suis praeluxit crinibus, vnus
Prodigijs celi, qui peteris, eras.*

In Orationem

PAVLI BELLONI

SENATORIS

PHILIPPO III. dictam.

G Aude forte tua fortunatissime Regum,
Belloni æterna laude superstes eris.

*Credidimus licet extinctum regnare, Tonantem
Creta velut factum post sua fata Iouem.*

*Hæc Troia fors magna fuit, notissima vatis
Carminè, quæ perijt, Troia perire nequit.*

Cæsaris

CÆSARIS BVRR I,
E selectorum Iudicum Collegio
I. C. celeberrimi.

IN FVNVS PHILIPPI III.
HISP. REGIS
DISTICHA.

I.

De tumulo.

H Aud est hic tumulus mons est. Qui pertulit orbē,
In montem ad celi sidera crescet, Atlas.

II.

Rex est quadrupedum leo: Rex ipse Philippus.
Vestro igitur Regi condite, sceptrā, pyrā.

III.

De pietate.

Singultu, fletuq. riges, foveasq. sepulchrum,
Non palmam, aut laurum, sed piathura feret.

IIII.

Id tibi met debes, quod te pius orbis honorat;
Fit populus Regis de pietate pius.

V.

Qui meditans celum rapuit, nunc raptus Olimpo est.
Tu celum, celo quod rapiare, rape.

VI.

Herculeas ultra metas sua regna tetendit:
Illius at pietas ultima meta pijs.

Quid

EPICEDIA. 17

*Quid ruere admirer, scindiq; tumultibus orbem?
Impia facta pius pondera iecit Atlas.*

VIII.

De amore pacis.

*Frustra aura arrident, Aquila portante Philippum.
Aduolat Empyreas, ne tonet, ille plagas.*

IX.

*Bellifer, orbis Herum non, sauc cometa, fugasti:
Vt tua bella fuget, pacifer ille venit.*

X.

De inculpatis moribus.

*Tertius e cælo meliorque Catone Philippus
Missus obit. Repetit Tertius astra Cato.*

XI.

*Immortale auum vita inculpata, dedisset;
Immortale auum mors nisi sola daret.*

XII.

De Mauris exactis.

*Qui faciem; qui cor lemorum geris, abijce, Maure,
Spem aeli. Hesperius Rex tenet astra, fuge.*

XIII.

*Si cælo turbetur, erit tua cura, Philippe,
Cum Maurum expuleris, pellere Luciferum.*

XIV.

*In Iube Regiam magicis artibus addictam.
Regia dira Iuba, Dirarum ut regia fias,
Rex tibi fulmineo compleat igne sinum.*

XV.

*Aeolios vites ut frustra carmine soluas
In sua damna, suis Rex modo castor erit.*

B

De

18 IN PHIL. REG. OBITVM.

XVI.

De religionis defensione.

*Alter eras terris Michael, nunc adderis astris,
Ultorem geminum, fac, vereare Draco.*

XVII.

In Philippi nomen.

*Non terra, sed solis equos, quod viuus amauit,
Ante Philippus erat, sed modo Phœbus erit.*

XVIII.

*Mente pius super astra equitans it Amator equorum.
Astra, suo, gaudent, Bellorophonte premi,*

XIX.

*Ab vxore Margarita ad cœlum vocatur.
Margaris aeterno sole irradiata coruscat.
Vt Pharos ad portam. Vir videt, hancque subit.*

XX.

*Iuppiter ex astris Junonem sustulit olim:
Nunc pia Juno suum tollit in astra Iouem.*

XXI.

*Nunc iter ad celum gemmis, non lacte, renouet.
Tale suo instruxit Margaris ante Ioui.*

XXII.

De sceptris.

*Indita sideribus quæ fulgent sceptris Philippi,
Mors, ut rastro aques, si potes, astra pete.*

XXIII.

De diademate.

*Occiduum Regni Occidui diadema Philippus
Deserit: aeternum, sidereumque capit.*

Moriens

E P I C E D I A. 12

XXIV.

Moriens non moritur.

*Occidit occidua, ceu Sol, Rex Maximus gra:
In noua quò surgat, sol quoque Regna, cadit.*

XXV.

*Cur vere ineunte obierit, & de auro vellere.
Cur cum Rege suo perit orbis vere? Decebat.
Orbem vere satum, vere ineunte mori.*

XXVI.

*Auratum vellus Rex cernens sole teneri;
Ut sua signa sibi vindicet, astra petit.*

XXVII.

*Iam pius hic Aries subtraxit Phryxa nouerca.
E signo didicit Rex pius esse suo.*

XXVIII.

Præmaturè obit.

*Tam citò cum ponas aurato e vellere pensa,
Dic, tibi quod posthac, Parca, placebit opus?*

XIX.

*Quot tua regna, tibi sunt pro tot regibus anni:
Hinc, tibi Nestoreos, mors putat, esse dies.*

XXX.

*Hæresi orbem purgare desiderat. (theus)
Quòd satis arma hominum non sunt, it ad astra Prome-
Ut ferat ætheream, qua cadat Hydra, facem.*

In morte
D I F I L I P P O I I I .
Re di Spagna.

Sonetto dello stesso Borri.

POiche con ferrea mano A stame d'oro
 Troncò la Parca al gran Monarca Ibero,
 Piantò il Sol fatto rugginoso, e nero
 Il tolto al ferreo mondo aureo tesoro.
 Ma quei, poggiando al Ciel cinto dal coro
 Di virtù, ch'al suo cuor già cinto fero,
 Preme adorno C di perle il bel sentiero,
 De la sua Margherita op'ra, e lauoro.
 E quiui il Ciel da sue diuise apprende,
 Che con armi più degne Ercol nouello
 Del P' D imitato Padre il regno prende;
 Che non claua sanguigna, o Leon fello
 Porta a la mano, al tergo insegne horrendo;
 Ma pacifico scettro, humile E Agnello.

- A. Quasi fatto dal Vello, o Toson d'oro.
 B. Allude si alla Ecclisse poco stante seguita, & alle molte
 piogge di questo tempo.
 C. Veggasi per più chiarezza il dist. 21. dello stesso au-
 tore.
 D. Perche dice Christo. *Discite a me, quia mitis sum, & hu-
 milis corde.*
 E. Di nuouo allude si al Toson d'oro, ch'era vna spoglia d'
 agnello: onde si finge vestito il Re, si come Ercole si f'
 vestito delle spoglie del Leon Nemeo.

Eiusdem

Eiusdem Burri Epigramma .

Ad Paulum Bellonum Sena-
torem amplissimum

In PHILIPPI III. Hispaniarum
Regis Max. funere Orantem .

Hispanum Regem reheres cum laudibus astris
Hæsimus ad lingua fulmina docta tua,

Hinc Jouis Hesperij nunc diceris armiger esse,
Fulmina cui proprio diuidis iccta sinu .

Sed sis tela Joui, quæ Regia porrigit ales
Funera per terras commemoranda ferunt ;

Tu dum commemoras nostri fera funera Regis
Ecce tuum redimis funere, Paule, Jovem

¶

In obitum
P H I L I P P I I I I.

Regis Hispaniarum

CL. V. FELICIS OSII,
 Philologi præstantissimi, Carmina.

Terris abit Iouis imperio successurus.

Viderat Hesperia Rectorem Juppiter ora
 Ponere iura Solo, neſtere fræna Mari.
 Illicet antiqui metuens memor ille pericli,
 Ne quoque de ſupera pelleret Arce Deos,
 Torſit in Auſtriacum letalia vulnera peſtus:
 Vulnere ſed levi numina nulla cadunt.
 Panituit torſiſſe Jovem ſua ſpicula. Nam dùm
 Spicula diſperdit, perdidit imperium.

Cælum adit Fulmen in Hæreticos mox futurus.

Hæretici tandem poſita ſevitate Manipli
 Subdite cæleſti, ſubdite colla iugo.
 Nam tonitru qui veſter erat dùm vineret, horror;
 E cælo vobis fulminis inſtar, erit.
 Inde graui veſtras commoto turbine claſſes,
 Inde veſtra graui turbine caſtra premet.

Hoc

E P I C E D I A. 23

*Hoc repetit Terris Rex optimus astra relictis,
Cedite, cedenti concidit ira Jouis.*

Frustra esse lachrymas in funere transcripti cælo.

*Lustrasset totum Rex cum virtutibus orbem,
Virtuti cernens nil superesse sua
Caliculis Homines, inquit, mutandaq; calo est
Regia, virtuti palma ubi parta mea.*

*Dixit, & abrupto vitali stamine, maior
Se subito in sydus, Numen utq; novum.*

Terrigenas talis Rex spectat ab Axe Philippus.

Plaudite, non lachrymas, sed capit inde preces,

*In eiusdem longè, lateq. patens imperium,
& Maiorum Scitum:*

P L V S V L T R A.

*PLVS VLTRA ambigimus sibi Carolus, annè Philippus
Vindicet. Ille Solum protulit, iste Salum.*

*Litem adiens ULTRA sed Tertius ASTRA Philippus
Sustulit, ille Solum protulit, atq; Salum.*

*Protulit æthereas vltra imperterritus auras
Inuictomaior Rex Patre, maior Avo.*

*Secula pares vni nullos ventura Parentes,
Prisca pares nullos secula loquentur Auos,*

24 IN PHIL. REG. OBITVM.

In idem.

AQVILA.

*Hactenus Hesperia Volucris regnavit in aula
Regnatrici, quæ nunc sidera summa petit.
Fulminibus volucris satis est Iouis una ferendis.
Imperio gemini non satis una Poli.*

Regius Mortis Triumphus,
& præda.

*Mors quoque Mors auri sitiens, quis crederet aurum
Quò rapiat, latè spicula crebra iacit,
Velleris aurati sic capta cupidine, mentem
Addiderat prædæ, prædaque Vellus erat:
At auri cecū cecus amans est quilibet, una
Regem cum diti vellere surripuit.
Regales alios egit Mors atra triumphos:
Non alio placuit sed magis illa sibi.*

Eiusdem Disticha.

I.

FLAMMA.

*Sat coluit terras calo vis lapsa Philippi
Ignea, fas regnis fulgeat illa suis,*

II.

*Dis opibus terris, Neptunus in æquore classe
Rex erat, ut regnet Iuppiter, astra premit.*

Aquila

E P I C E D I A. 25

III.

Aquila se probans ad Solem.

*Lumine in aethereo mea lumina figo, probare**Nemo Genus melius, Stemmata nemo queat.*

IIII.

*Totum Orbem fulsit Genitore cadente Philippus,**Fulciat ut Cælum cum patre, ad astra volat.*

V.

*Ne careat sceptris magni pia dextra Philippi,**Sceptra solilinquens, astra regenda capit.*

VI.

*Hesperij rapuit sibi Mors insignia Regis.**Hostibus incipiet senior esse suis.*

Eiusdem Olij Epigramma.

In Orationem Pauli Bellonij, Iurisconsultor.

Eloquentissimi, Senatoris,

In funere P H I L I P P I I I I.

Regis Hispaniarum.

Paulum inter, Mortemq. inter, dum tristia Regi.*Miscentur lacrymis funera, lis oritur.**Laudibus ille suum leto subducere Regem**Conatur fandi, iustitiamq. potens.**Attritis contra Mors sceptra ligonibus aequans**Sub tumultis Regem perdere iniqua parat.**Fulmina cum lingua Paulus, iaculatus in hostem,**Astra super Regem Morte cadente tulit.**Hæc est Paule tuæ diuina potentia lingua.**Funera tu arbitrio dasq. adimisq. tuo.*

Fran-

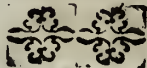
FRANCISCI RUGERII,
Philosophi præstantissimi,
C.S. Epigrammata.

A D
HISPANIAM

In funere Potentissimi, & Pientissimi
Regis Catholici
PHILIPPI III.

Epigramma I.

Exinctum mæsto quid tristis Iberia vultu
Regem, quid crines dilaniata gemis?
Ammissum ne doles inopino turbine fati
Heroem excelsum pectore, mente pium?
Marorem mulce, hinc sublatu promicat astris,
Auctori cali lumine Numen habes

A D :

HISPANIÆ

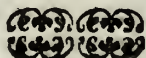
PRIMARIOS VIROS

In funere

Augustissimi, & Potentissimi Regis
PHILIPPI III.

Epigramma II.

Quam faustè infauſto mutauit funere Regis
 Infelix felix Natio Ibera vices;
 Indolet occiduo ſua triſtia funera Rege,
 Quod putet extinctas Principis eſſe faces,
 Illum Relligio caeleſtibus intulit aſtris,
 Eternum Pietas, & Diadema dedit;
 Numen habet pro Rege nouum hinc ergo illa, nec, eſſe
 Hac magis infauſta ſorte beata poteſt?

Fune-

Funestissimo efreptum funere Pientissimum Po-
tentissimum Optimum Augustissimum Hi-
spaniarum Regem Catholicum
Philippum III.

SICILIA

Luctu, & mœrore Præfica dolentissima
prosequitur.

Epigramma III.

Funeris ut ferijt tristes mihi nuncius aures,
Heu Regem luxi terra sicana meum;
Lugeo adhuc, lachrymis Arethusa fit auctior undis,
Et penè extinxit flammæ Aëna faces.
Excipiant, sed mœsta, pios quod sidera manes,
Solor, Dein cælo, num mihi Numem erit?

Calamitosissimi funeris infortunium in obitu
Clementissimi Religiosiss. Hispan. Regis,

PARTHENOPE

Præfica luctuosissima lachrymatur.

Epigramma II.

Funerea pullata adsum mœstissima moli
Parthenope, tristes solior & in lachrymas.
Religio hic Pietas, palla Pax affidet atra,
Crimibus, & passis cor geminant gemitus.
Regalem mirata rogem mea funera cerno,
Esse mei videor Regis & in tumulo.

Georgij

GEORGII ROTHINII

V. Eruditissimi C. S. Epigrammata.

Pientissimi amantiss. Regis, Philippi III.
obitum deflet Præfica luctuosiss.

GALETIA.

L Userit aduersas acies Romana cohortes,
Dum pro illa Pollux, Castor & arma mouent.
*At tu transcribe æthereis Dux inclite castris,
Seruasti quoties, Dux Iacobe, meos?
Hoc tamen hæc vno fuerim felicior Urbe,
Votis ni nostris inuideant Superi.
Scilicet extincto vt liceat pro Rege, gementi
Mi quoq. Castoreas mox iterare vires.*

In opt. & carissimi parētis obitu Philippi III. vel
ferreum euincit lacrymis pectus confecta luctu
Præfica.

ARAGONIA.

F Errea visceribus durefcunt pignora nostris,
Martiā molitur de quibus arma Cyplops,
*Verum dum cari nimium mihi funera Regis.
Conqueror, & triſtes dum gemo meſta vices;
Ab! ſuperi, noſtro, precor, indulgete dolori,
Mærentem in Niobem quos pietas tetigit.
Si potuit gemebunda parens lapideſcere; totam
Ab! cur non liceat vertere me in chalybem?*

Cla-

Charissimi pariter, & dulcis. vel Regis, vel Patris
Hispan. Phil. III. tædiferæ luget Præfica funus

FLANDRIA.

S generosa licet cælos armenta merere,
Sydereasque inter connumerare faces;
Nulla, mei ciues, funalia nulla parate,
Parcite iam tædis, parcite iam facibus.
Ipsa mei satis ipsa ornabo funera Regis,
Sydereo iungam sydera plura polo.
Bellorophontis equus fax inter sydera lucet?
At ego mater equis fata, quot astra dabo?

Eiusdem Rugerij Epigrammata.
Potentissimi, & Pientis. Regis Cath. Philippi
III. funus

INDIA OCCIDENTALIS

Mæstissima Præfica luget, dolet.

Moereo scissa comas dum funus Iberia mæstum
Effert, communes indoleoq. vices,
Heu tristes, mæstæque vices Regem illa, Parentem
Extinctum illachrymor morte sed ipsa meum;
Fælici sceptro cælestibus addere sceptris,
Non studuit regnis regna beare meis.

Bene-

Benevolentissimo viduata Rege Philippo III.
 suas damnat diuitias, suas metissima Præfica
 eiurat delicias

CASTELLA

Hactenus aurifero manasti flumine felix
 O Tage delicijs victima grata meis.
 Hactenus & roseis nituisti Turia ripis,
 Turia latuijs æqua corona meis.
 Nunc ò nunc mutate vices, nunc funere Regis
 Soluite tristitia debita dona mea.
 Voluito amaricie plenos, Tage, voluito fluctus,
 Fundeque funereas Turia, funde comas.

Violatam incolumitatem pientissimi clementiss.
 parentis optimi Philippi III. obitu tristissima
 gemit Præfica, doletque

SARDINIA.

Quis mihi, quis tandem inuidit felicia Diuum
 Munera & delicias quis iubet esse breues &
 Incolumis nuper, nullo libefacta veneno,
 Vita dusebam tempora lata mea.
 Non me terreat Coluber, non Vipera, Dipsas.
 Non Præster, Aëtris, non Salamandra premunt:
 Plena sed exanimant diro medicamine tela,
 Mors quibus in nostrum sæuist atra decus.
 Hæc fera tartareis hæc, inquam, armata cerastis,
 Me quoque Gorgoneo pectore flere iubet.
 Soluendo

Soluendo impar funeri pro Augustissimo Rege
Philippo III. Præfica mœret

NAVARRA:

Quid iuuat aerio sublimem surgere monte.
Si nequeo duram vertere me in Niobem?
Quid iuuat irriguis manantem surgere riuis,
Aequora ni nostro lumine tota pluunt?
Quid iuuat intextis florum splendescere sertis.
Ni nostras ornent tristia ferta comas?
Hæc dentur lætis, mihi tristia cuncta parentur,
Dum te Magnæ Heros fata mihi abripiunt.

Lugubri inter maximi Regis Philippi III.
funere maximas

CATALONIA

Præfica fundit lacrymas, cūit suspiria.

Quos populis fontes genitrix natura ministrat,
Hos nisi de puris, credo, ministrat aquis.
Me tantum riuis miseram damnauit amaris,
Salsa quibus superem cæcula amaritie.
Quid queror? hæc nostris hæc debita flumina curis,
Præscia iam nostri funeris illa dedit.
Eequi namque mei deplorem funera Regis,
Ni ruerent oculis flumina amara meis.

Mestif-

Mœstissimum Pientissimi, & Potentiss. Regis
Cathol. Philippi III. obitum mœrens, dolens

BÆTICA

deplorat funeris Præfica.

D Eploro funus dum tristis Batica, tēdas
Tu mihi funcreas orbis Ibere para,
Tu circa templi medium funalia pande,
Instrue pullato stromate mœsta pyram,
Scilicet ut fidei magno a me depulit ausu
Hostes, securum te dedit esse polo.
Infauitissimum Optimi Beneuolentiss. Principis,
Philippi III. Pontentissimi Hispaniarum
Regis Catholici

INDIA ORIENTALIS

squalens Præfica obitum luget.

S Idere, quid luce meis iam Cynthius oris
Heu Sole hinc referet te fugiente dies?
Ipsa Orbi Solem pando, mihi clariꝰ astrum
Pandebat Christi te renitente polum.
Quæ mihi lux niteat post hac? non dicat Eoam,
Occiduam verso nomine quisque plagam,
Aucta sed Empyreo Rex Inclyte lampas olympo,
Hic solitum sacro Numine pande iubar.

C In au-

Inauspicatissimū Chariss. Principis sui Potentiss.
Regis Catholici Philippi III. obitum,

LVSITANIA

Mœrissima Præfica illachrimatur.

COncedis diadema meum vix siccine Nato,
Et tristi me Rex inclyte morte sis?
Siccine funestas illius funere plausus?
Siccine permisces gaudia cum lachrimis?
Desere sed libeat, non cælo deseret vsquam
Magni vis præsens Numinis illa tui.

Calamitosissimum Potentissimi, Pientiss. Hispan.
Reg. Cathol. Phil. III. funus luctuosissimo
squalore mœrens Præfica luget

MEDIOLANVM

FVnus ego videor funesto in funere Regis,
Mærore, & lacrymis obruor in tumulo
Dum Latio Bellona ferox sæua intulit arma,
Excussitque feras tristic Enyo faces,
Illius enituit niueæ fax candida mentis,
Principis ingentes tum nituere faces.
Redditur Vrbs hosti magno cum sanguine parva;
Quantus in eccelso pectore pacis amor?

PAPIA

P A P I A

Pientissimi Hispaniarum Regis Philippi III.
obitum luctuosissimum dolentissima
Præfica illachrimatur.

INter funereas lachrimor mæstissima tadas,
INec tua sat lachrimis vnda **TICIN E** meis.
Illa ego clarorum **SEDES** latissima **REGVM**,
Mæreo millena iam viduata face;
Tristiùs hoc vnum **REGIS** sed funus acerbat;
Funera tot mæstis cernere sueta oculis:
Scilicet hoc lachrimis tam diro vulnere vincor,
Quam vicit **Reges** hic pietate alios.

C R E M O N A

Mæstissima acceptam ex immaturo sui Pientiss.
Regis Hispaniarum Philippi III. obitu cala-
mitatem deplorat Præfica,

EXcipe mærentis sinuoso in gurgite luctum,
Iam **PADE** nostra tuis se plicet vnda vadis;
Non eat auratis obitu lachrimosior vndis
Bætica decursu qui lauat arva **Tagus**;
Tristiùs a nostris lachrimis delabere flumen
Tristiùs obturbat noster amaror aquas.
Quid ni decertem funesto hoc funere luctus?
Certavi officijs antea, amore, fide.

❧ : Infau-

NOVARIA

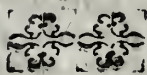
Infaustam Clementiss, sui Principis Philippi III.
Hispaniarum Regis luctuoso funere orbita-
tem mœrore tristior, quam lachrymis
fecundior Præfica dolet.

Inter funereas etiam Novaria tadas.
Non minus occasum Principis atra dolet;
Præfica, & hoc alijs obitu lachrymosior, intra
Quod ciet ah lachrymas Pectoris ima dolor,

LAUS POMPEIA

suam in funere Regis ter-Maximi Philippi III.
Hispaniarum in mœrorem mutatam fausti-
tatem Præfica luget, dolet.

Laus ego; sed querulo nunc mixta encomia luctu
Tota dolens tristes ah feror in lachrymas.
Principis excelsi funus dum lugeo, mutor,
Et quæ LAUS fueram nomine luctus ero.

NOVO-COMVM

Principe Philippo III. Hispaniarum Rege acer-
bissimo funere defuncto inopinatam sui
Principis calamitatem Præfica lacrymis,
squalore prosequitur.

S Qualida tenarijs facibus contermina Enyo
Quæ tulerat fidei tristia damna lue,
Principe Philippo hydraum caput occultit umbris
Nigrantes Orco condidit atra faces.
Ab functus fato Princeps rediit una venenum.
Si vomet ulterius, quis dabit arma pius?

ALEXANDRIA

summam Religiosissimi Regis Hispaniarum
Philippi III. vel in Hostes declaratum Cle-
mentiam in funere mœstissima Præfica
lachrymis prosequitur.

M Oereò funereo luctu Urbs fidissima Princeps
Ex oculis lachrymas gens inimica ciet:
Si pius in victos hostes, tua & Adorea clemens
Triste tuum finis, quæ mihi dona negat?

DERTHONA

In Mœstissimo Philippi III. Optimi Principis,
Religiosissimi Regis Hispaniarum funere
dolens Præfica lachrymis pijs Manibus
parentat.

Pincipis occasu prædatur sensus amaror,
Sed fantur lachrymæ, si pia lingua tacet.
Scilicet haud vno viduat me lampade funus,
Principis hoc omnes dum nituere faces.

IO. BAPTISTAE NARV II.
Mediolanensis Philomusi Epigramma.

VIGLEV ANVM

Pios Charissimi Regis Philippi III. Manes fune-
stissimum rogi mœrens Præfica lachrymis
prosecuta gemens colit.

Occiduo obnubi Phrixæa ut vellera Rege
Insubria aspexit, victa dolore gemit:
Hasne vices lachrymer? studio ne vincat amoris,
Communes lachrymas funeris ipsa colam.

HER-

HERCVLIS FRIDERICII,
Philomusi Mediolanensis Epigramma.

BOBBIVM

Sepulcralem Humanissimi Regis Philippi III.
molem nulli Insubriæ Urbium Amore se-
cunda, merore prima Præfica suis
lachrymis acerbat.

Non ego decertem lachrymis Urbs Tristior inter
Insubres mæsto Principis icca rogo?
Urget amor, suadetq. fides, pietasq. dolorem
Concit, & hic grauior, quò magis adusit Amor.

In solemnem B. Isidori nuncupationem à Philip.
III. Hispan. Rege procuratam. Emblema
Georgij Rothinij C. S.

Regia dum iuueni supra caput imminet Ales,
Vomere qui impacto rura paterna colit;
Gordius exclamat fausti pater ominis augur,
Regiate, fili, regia sceptramaneant.
Austria tam subito ni Isidorum deserat Ales,
Qui coluit patrij iugera pauca soli;
Quidni, Romuleus diuini numinis augur,
Fatidico antè aras intonet ore Pater?
Plaudite, mortales, caelesti plaudite regi,
Austria, cui plaudit, quem veneratur Anis.

In stemma Philippi III.

Astria sublimi praelata in cuspide Præpes,
 Bellantes. Cyri mouit in arma viros.
 Hac audax facili concurrens auspice miles,
 Quæsitum ad Persas transtulit imperium.
 Quidni regali fortissimus Alitè Princeps,
 Inclytus edomito victor ab hoste redit?
 Sic habet in nostro quod dignum gesserat orbe,
 Dignius ad superos transtulit imperium.

In Regis Mortem.

Astria dum superat nubes sublimior Ales,
 Et victo in superas fertur ab hoste plagas.
 Quid frustra, ò Mors, miraris sublimè volantem,
 Et iaculo volucrem quid malè sana petis?
 Obruet, an nescis? excussis protinus alis
 Mors, oculos ales, puluerulenta, tuos.
 Sic hostem illa suum spoliata luce Draconem,
 Sic quoque conatus ludet & illa tuos.

In funere Regis Hisp. Phil. III.

Dedaleo ornetur paries emblemate pictus,
 Accensæ rutilent undique in æde faces.
 Emula consurgant sublimi pægmata templo,
 Arduus excelsa molè feratur apex.
 Nulla tamen possint meritos æquare triumphos,
 Quos meruit virtus Principis Hesperij.
 Alis tam volitat Regis vaga gloria pennis,
 Regia quàm feriens sydera Præpes abit.

Philo.

Philologi Anonymi, Patritij Mediolanensis
Disticha.

I.
INgens concessit fatis Regnator Iberum;
Iuppiter exemplo hoc te quoque fata manent.
II.
Vt maiora pares, linquis tua regna; Philippe;
An tibi Mundus adhuc gignere regna potest?
III.
Iam soli quodcunque subest, tibi paruit omni;
Nunc supra Solem subdere regna paras.
IV.
Cur lachrymans nunc diluvio non soluitur Orbis?
Flet tellus; rident sydera Sole nouo,
V.
Terrarum vere moriturum quis neget Orbem;
Rector terrarum si iacet hoc tumulo?

F. Rugerij Epigr. ad amplissimum Senatorem
Paulum Bellonum, Patritium Ticinensem in
funere Philippi III. orantem Epigramma.

ELoquij Austriacum dum pingis imagine Regem,
Bellone, effigiem lingua diserta refert;
Vrbs abit in lachrymas inopinos hausta dolores,
Ceu visa & Cuius Gorgone sensus hebet:
Parce; & si nequeat Princeps fecisse minora,
Desine tam doctis pingere velle modis.

CL. V. AVGVSTINI TERZAGI Philol.
eximij C. S. T. Epigramma I.

Nenia de flygijs terras emissa latebris
Dum volat, & pullo vertice funus hiat.
Præcipuos annis numerans, animisq. cruento
Et Ianum, & mixti nominis angue notat.
Ad Gades sua fama petit, cumq. hostia deesset
Apta sibi, humentes quaritur ad tumulos.
Rex Italum, magniq. perit dominator Iberi,
Aduentu hæc fuerit victima digna meo.
Dixerat, Eq. suis præcludens cætera templis
Funera, sat festo pompa Philippus erit.

II.

Philippus III. a Paulo Pont. & Margarita,
Coniuge suauissima diem obit.

Tertius à Carolo rexiſti regna Philippe,
Ter felix, titulis, religionẽ, fide.
Intridentiferi Neptunia monſtra domãſti,
Terminus imperijs vltima terra fuit.
Tres mundi partes ter ſeptem ſceptriſer annis
Iunxiſti, trina prole ſuperbe parens.
Tertia vexiſti Saturnus ſecula mundo,
Tertium ab heroum funere funus otbis.
Ne qua Triennali deſint ſolemnia, plauſus
Margaræ, & Paulo tertius actor eris.

Inſigne

III.

Insigne facinus Philippi III. qui Mauris expulsis,
& Germania ab hæreticis vindicata extre-
mum claudit diem

Bellica ferali trepidans Germania bello,
Signa tua, d Princeps, vidit, et extimuit.
Palatinq; acies versis tremuere manipulis,
Teutonici Hesperijs irribuere procis.
Vidimus eiectos manibus post terga reuinctis
Mauros. Quis ductorẽ dextera Philippe tua est?
Marte laceßissi quotquot culpabilis hostes
Noxa dedit, Christi pro Cruce pugna fuit.
Hispana vt pugnent aquila potiùs ausis,
Consilijs calum fulciet hæcce suis.

IV.

Tres Philippi Hispaniarum Reges tres suis popu-
lis tutelares.

Æacus, et Rhadamas, Minos apud Inßera Ditis
Quæstores urnam non sine labe mouent.
Vana superstitio vanos effinxit honores:
Si sapiat, polles vnus There tribus.
Auspicio vt triplici tellus, calumq; regantur,
Philippis gaudet regia trina tribus.

Præreptam
MARGARITAM REGINAM
PHILIPPVS III.

Coniux fidiſſimus

ſequitur.

I Unxerat Austriacæ diuino fœdere prolem
Castus hymen, tædis plauserat omne solum,
Iustitia, & Pietas florebant, colla superbi
Supposuere iugo Sarmata, Maurus, Afer?
Effera tædalaes ausa est inops soluere nexus,
Uxoris seros corripuisse dies.
Non deludar, ait, qui vincit fata Philippus;
Margaream humana veste solutus adit.

Hæc Aug. Epigrammata non fuere suo
loco posita, quia seriùs ipse, quàm
oportuit, horum Epicedio-
rum coactori
exhibuit.

Hieronymi

Hieronymi

BOSSII TICINENSIS,

In Palatina Academia
Regij Eloquentiæ Professoris,

Epigramma

In Funus

PHILIPPI III.

AVSTRIACI,

Hispaniarum Regis Optimi Maximi.

H Astenus, imperio diuiso, Iuppiter arcem
Nubibus etheream mouit, & astra, suis,
Terrarum AVSTRIACUM toto namque orbe Philippum.
Inuicta voluit sceptrum tenere manu;
Aste vidit ratione parum quum ducere mentes
Iuppiter hunc hominum, qua regit ipse Deos,
In socium regni stellantis ad astra vocauit
AVSTRIACUM Regem; iunxit & imperium.

Eiusdem

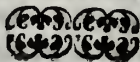
Eiusdem Bossij

Epigramma II.

A B Jove Rex animum, calo quum venit ab alto,
 A Marte & rigido robur, & ora tulit.
 Redderet, hinc cælum redijt, quo munus utrique,
 Sed donum donis auxit uterq. suum.
 Qui robur dederat, iunxit tunc oribus arma:
 Qui mentem, ornauit fulmine mentis opes
 Vnde Jovem pacis, Martem si tempore belli
 Quis vocat, hunc voti Rex facit ipse reum.

Epigramma III.

Hispani Regis, Reges vt vinceret omnes,
 Grande aliquid semper mens meditata fuit.
 Quodq. opus Herois versarat pectore tanti,
 Cum summa factum laude dedere manus.
 Celsa tenent animum sic Regis sydera, sydus
 Ambit, & omne suum spargere luce iubar.
 Funerea molis facibus sic æmula cæli
 Corporis exuias pegmata celsa tegunt.
 Sed propria is tumulo, & cælo, qui luce coruscat,
 Vincere mille faces, sydera mille potest.

Eiusdem

Eiusdem
B O S S I I

Epigramma IIII.

In quo alluditur ad
M O N A R C H I A M
H I S P A N I C A M .

Ad regna Austriac⁹, natusq; ad sceptrâ Philipp⁹
 Jura dedit nostris, occiduisque plagis.
 Duplicis at spatium rutila quia lampade regni
 Metitur rapidis Sol quoque tractus equis,
 Sub iuga missit ouans terras, vestigia calcas
 In quibus aduerso gens pede nostra ferox.
 Ad quas quum Regem pariter deuincere Thæbus
 Percipidus bigæ verteret axe rotas,
 Rex petit astra: sibi Solem mox cedere iussit.
 Nunc Solio caueat Iuppiter ipse suo.

